

terih je tudi mnogo resnice iz starih časov in spominov.

Turški zvon.

Kakšnih 200 metrov nad Dravo stoji cerkev Matere božje na Gori. Cerkev daleč na okrog vidna je lepa stavba v gotskem slogu. Ta cerkev je lepo slikana ter dostojno bivališče Marijino. Sedaj bi bila cerkev potrebna poprave, zlati zunanost iste. V močno zidanem zvoniku, pod katerim je glavni vhod v cerkev, se še nahaja leta 1632 kupljen zvon, ki je tehtal 22 centov. Pravljičica pripoveduje, da je nekdanji gorski zvon mnogo močnejši glas, kot ga ima pa sedaj. Slišal se je daleč na okrog po lepih Slovenskih gorah in Dravskem polju. Ko so hodili Turki v naše kraje ropat, so se priklatili tudi do Št. Lenarta v Slovenskih gorah, kjer so kristjani zbežali pred njimi v cerkev. Turki so s krogli in topov streljali na zvonik ali kakor pravi pravljica, krogle se zvonika niso prijele in mu ničesar škodovali. Nekega dne slišijo Turki glas gorskega zvona. Zavzet vpraša turški poveljnik: Kaj je to? Kdo tako grmi? »To je zvon Gorske Marije«, do katere imajo kristjani posebno zaupanje, mu odgovorijo. — Rotim se, da so ta zvon kristjani slišali zadnjikrat. — Ko pa so kristjani to zvedeli, so vsekali zvonu tisto rano, katera se še zdaj vidi, da bi več ne donel tako mogočno

in da bi ga Turki ne našli. In od tega časa ima gorski zvon tisti tihi in mili glas, ki sega vsakemu tako globoko v srce. Med tem pa so Sentlenarčani vrgli mnogo košev čebel iz zvonika na Turke. In iznenadeni in prestrašeni se niso hoteli s to drobno živalco vojskovati ter so raje pobegnili.

Turki pri Št. Petru.

Leta 1592 so Turki požgali župno cerkev sv. Petra in podružnico M. B. na Gori. Koliko škode da so Turki takrat napravili, nam zgodovina ne pove, le pravljice nam to potrjujejo. Pravljičica pripoveduje, da so se Turki približevali Št. Petru. Pred njimi se je širil strah in groza. Vse, kar je le moglo, je bežalo in se poskrilo. Tudi gorski cerkovnik se je skrival v najvišjo luknjo gorskega zvonika, učitelj pa je zginil v bližnjem gozdu. Ko so Turki odšli in je vse utihnilo, prišlo cerkovnik iz svojega skrivališča, pogleda skozi lino, in ker nič ne vidi in ne sliši, gre na prosto. Kakor je po strašni nevihti žalosten pogled naokrog, tako je bilo tudi sedaj; vse je bilo tiho in mrtvo; šive duše nikjer. — Cerkovnik se spomni svojega tovariša učitelja in ga kliče, ali je še kje živ. Globoko v votlem deblu nekega drevesa se mu ta oglasi in oba sta vesela rešitve iz smrtne nevarnosti. — A. K.

Težkoče sibirskie železnice.

Ovire, katere je morala prebiti sibirskie železnica. V marcu leta 1891 je dal ruski car Aleksander III. ukaz, da bi se pričelo z gradnjo železnice čez celo Sibirijo. Delo je napredovalo spočetka prav polagoma. Zivahnejše gibanje je nastalo od januarja 1893, ko je bil takratni car imenovan predsednikom odbora za zgradbo sibirskie železnice. Graditi se je začelo od postaje Čeljabinska in cela proga, nad 1000 avstr. milj dolga, se je izvrševala s takšno energijo, da je bila za 12 let popolnoma gotova. Prav umestno se prištevata sibirskie železnice k znamenitim izvedbam devetnajstega stoletja, kakor: pacifička proga v Ameriki, Gotthardska proga in proga čez Arlberg. Ne nahajajo se sicer na sibirski železnici čudežni predori kakor na gotthardski in arlberški, toda gradnja že zaradi same dolžine vzbujala občudovanje, kajti tvori skoro dvojno dolgost pacifičke proge in razen tega je morala sibirskie železnice

prebiti značilne ovire, s kakršnimi se druge niso borile. Prva težkoča je bila ta, da na celo progi med Čeljabinsko in reko Obni nobenega lesa, tedaj pomanjkanje lesa za stavbe in kurivo. Kakšna muka je tudi bila, graditi železnico v malo obljudenih, ponekod pa po povsem neobljudenih krajih, kjer ni bilo najti živeža, ne kuriva, nobene strehe, in k temu je pritiskal še oster mraz. Na veliko daljavo teče železnica v pokrajinah brez vode (n. pr. stepe Barabinska). Temu nedostatku odpomoči bi bili imeli podzemeljski vreclji, kar se je marsikje tudi obneslo. Po drugod pa se je znašla sicer voda, toda tako bogata na raznih solinah, da ni bila uporabna za pijačo, niti za napoj lokomotiv. V te pokrajine se je morala dovažati voda z vlakom. V krajini zabajkalski se vleče proga po zemlji, kjer dosega mraz najvišjo stopnjo, koder je plast zemlje na globoko večno zamrzla, le v poletnem času je na solčnih črtah trda

samo za 2 metra, a v senčnih legah pa se sploh ne otaja. Umevno je, s kakšnimi težavami je bilo oskrbeti tu železnico s potrebno vodo. Na nekaterih mestih je bilo treba položiti vodovod v takozvano »zmrzlino« (zemlja, večno zamrzla). Vodovod se je moral položiti v zidane galerije in se razgrevati. Na sličan način se oskrbuje z vodo proga Mysovaja—Sretens (pri Bajkalskem jezeru), in to na postaji Sochondo. Tam — v bližini gorovja, nazivnega Jablonovy—Chrbet — je zemlja večno zamrzla na veliko globokost. Zmrzlina zemlje je bila preizkušena še v globini petdesetih metrov. Reka Chilok, bogata vode, zamrzne pozimi do zadnje kaplje. Od nje se napelje v jeseni voda o prostran ribnik tam blizu. Ko tudi v ribniku zamrzne voda do dna, izsekujejo led ter ga odvažajo v nalašč za to pripravljeno poslopje, kjer se s pomočjo pare taja. Z na ta način dobljeno vodo se potem napajajo lokomotive. V usurijski krajini se je gradila železnica celo z življensko nevarnostjo — in to od strani zverine. Tu so se metali na delavce tigri, ki so se pojavljali v tako velikem številu, da so se upostavili posebni obroženi krogi, ki so jih pobijali. Železna ruska energija pa je nadvladala vse te ovire, gradeč del železnice, katera ima voditi do postaje Irkutska poleg južnega jezera Bajkalskega do postaje Mysova. Ta del proge — imenovan Kruhobajsky, meri le 200 km dolžine, bil pa je tako otežkočen, da je bil dograjen komaj leta 1905. Ko je buknila rusko-japonska vojna, je postalo šele znano širni javnosti, s kakšnimi težkočami je prevažati vojsko na bojišče čez Bajkalsko jezero in takoj se je obrnila pozornost na to, do takrat še malo poznato jezero.

Izjava.

Podpisani Jakob Pavlič, posestnik v Meleh, preklicujem in obžalujem žalitve in obdolžitve, ki sem jih izrekel o Melanjskih dekletih ter se Melanjskim dekletom zahvaljujem, da so mi žalitve odpustile in umaknile pri okrajnem sodišču v Gornji Radgoni vloženo tožbo radi prestopka zoper varnost časti. Jakob Pavlič, posestnik, Mele. 978

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

»O, pripravljen pa, pripravljen!« je zagodel mož, ki se je imenoval Siva glava. »Že štirinajst dni čaka tale moja zvesta puška na tistega vojuna. Vsak popoldne sem čepel tukaj, odkar sem dobil naročilo.«

»Ni bilo mogoče prej, prijatelj!« je dejala deklica. »Lisjak je zviti! Ni hotel v past.«

»Nastavili smo mu je več ko enkrat!«

»Vem! Srečavala sva se na mestu, hodil je z menoj na sprehod ob reki, parkrat je šel celo v cerkev z menoj. Toda po noči ni hotel priti.«

»Vas je imel morebiti na sumu, gospodična? Ali morebiti mater?«

»O ne. Sumi gotovo ne, kaj nameravamo. Le njegov prirojeni nagon ga svari, da je previden.«

»Pa to pot mislite bo gotovo prišel?«

»Gotovo!« je dejala deklica prepričevalno. »Prišla bova tamkaj po cesti, čul boš najine glasove. Moj glas boš koj spoznal. In — ne boš ga zgrebil —?« je pridajala s čudno trepetajočim glasom.

»Zgrešil —?« se je ujezil Siva glava in zaklel.

»Odkar sta padla Zajčji gobec in Krtov kozuh, moja prijateljca, novembra pretečenega leta je bilo, komaj par sto metrov v stran odtod, od tistikrat molim vsak dan, da bi ga krogla iz moje puške podrla na tla.«

Dekle ni reklo ničesar. Tesneje je prijel Siva glava za puško in se skrivil nazaj v grmovje. Konstanca pa se je obrnila in šla spet na cesto.

Ob tistem času je hitel neki možki po cesti proti razpotju, pa od nasprotne strani sem. Tudi on se je tesno zavijal v površnik, mrzlo je bilo. Sredi ceste se je ustavil, odpel površnik in razgrnil košček papirja, ki ga je tiščal v žepu. Spet in iznova je prebral redke vrste, pisane v njemu dobro znani in ljubi pisavi, in ko je končal, je pritisnil listek parkrat k ustom in ga vroče poljubil. Nato je nadaljeval svojo pot.

Še preden je prišel na razpotje, je zagledal Konstanco. Nasproti mu je prihajala. Pohitel je in trenutek pozneje je bil ob njeni strani, zmeden in plah, skoraj govoriti ni mogel od prevelike sreče.

Hotel jo je poljubiti, pa izmuznila se mu je kakor nagajiva gozdna vila.

»Pojdiva malo na sprehod!« je dejala.

Vse je bil pripravljen storiti, karkoli bi bila

Izšel je 1. in 2. zvezek!

Res niste še naročili

Karl Mayeve knjige?

Ne čakajte, dokler se še dobi. Nad 1000 knjig že razprodanih, ostanek bo kmalu! Pišite Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Mamica glej

prinesel sem Ti milo, katerega so
vzele tudi vse druge kupovalke.
Imenuje se pravo terpentinovo
milo „GAZELA“

941

GAZELA MILO

Proda se lepo malo posestvo ob prometni cesti, 5 minut od mesta, 10 minut od kolodvora, obstoječe iz hiše in gospodarskega poslopja. Naslov v upravi Slov. Gospodarja pod št. 915. 915

Prodajam lepo posestvo oddaljeno četrt ure od postaje Šmarje pri Jelšah, obstoječe iz hiše s štirimi sobami, dveh kleti, gospodarskega poslopja, njive, travniki obsajeni z 250 sadnimi drevesi in dveh gozdov mešanega lesa. Posstvo meri čez 60.200 m². Kupcu je na razpolago tudi ves inventar. Pojasnila daje Slavko Lamprecht, Beograd, Hercog Stepana ul. 4. 918

Veliko skladišče v Mariboru z zasebnim železniškim tirom, se daje v najem in je eventualno tudi na prodaj. Sposobno za špediterja, tekstilno blago, kemikalije, stroje, barve itd. Separatni prostori deloma pripravni za izdelovanje kolomaza, vazelina ali kaj podobnega. Prijave na Zadržno zvezo, Maribor, Miklošičeva ulica 2.

Kupim mali vinograd v bližini Slov. Bistrice v obsegu do poldruga ora, novejši nasad. Poleg vnoграда je lahko nekaj sadonosnika in kaka njivica, ter preprosta hišica. Vsega skupaj naj ne bo čez 3 do 4 orale. Ponudbe na upravo Slov. Gospodarja.

Prodajam hišo in pekarno, pol ure od mesta Celje. Vpraša se Frančiška Jagrič, Gaberje št. 4 pri Celju. 977

Učenko, ki že zna šivati, sprejme takoj Matilda Zarfl, šivilja, Razbor, Slovenjgradec. 974

Sprejem mlinarskega učenca z vso oskrbo, Alojz Kocbek, mlinar, Sv. Jurij ob Ščavnici. 976

Viničar z najmanj 3-4 delavskimi močmi, z letnimi spričevali, se sprejme. Franjo Pajtlar, pos. Limbuš. 920

Redni občni zbor hranilnice in posojilnice v Novi cerkvi r. z. z n. z. se vrši v nedeljo, dne 25. avgusta 1929 ob 18. uri v uradnem prostoru. Dnevni red: 1. čitanje in odobrenje zapisnika o zadnjem občnem zboru; 2. poročilo o izvršeni reviziji; 3. poročilo načelstva; 4. poročilo nadzorstva; 5. potrjenje računskega zaključka za leto 1928; 6. volitev načelstva in nadzorstva; 7. sprememba pravil; 8. Slučajnosti. 975

Iščem v ptujskem ali ormoškem okraju v našem posestvu za več let (ca 5 ha). Naslov poze uprava Slov. Gospodarja. 930

Boljšo služkinjo, zmožno samostojnega kmečkega dela, doma, na polju in vinogradu na letoviškem posestvu se sprejme čimprej. Starost od 35 do 40 let. Dr. Anton Ogrizek, Pristava. 933

Dve leti staro dekle se da za svojo. Naslov v upravi lista. 962

Proda se preša za vino in sadje poceni. Krčevina 83, Maribor. 963

Posestvo ob državni cesti Ptuj-Maribor prodaj Bregar, Hajdoše, Ptuj. 964

Potrebujem za moj vinograd prvovrstnega viničarja, kateri razume vsa dela v vinogradu in sadonosniku. Isti naj bo oženjen z enim do dvema šolo odraslimi otrokoma. Plača Din 800 mesečno, staonvanje, razsvetljava in kurjava prosta. Zemlja za uporabo viničarju na razpolago. Drugo po dogovoru. Ponudbe na poštni predal št. 67, Celje. 958

Kupim večje posestvo z obrtjo blizu cerkve. Naslov pod šifro »Mira«. 950

Posestvo, vinograd, sadonosnik, travnikov za 5 glav živine, njive, dve hiši blizu farne cerkve na prodaj. Pojasnila daje Kramberger, Maribor, Grajski trg 2. 944

zaželela. Njegov miren, hladen značaj, njegovo preišljeno obnašanje se je čutno spremenilo. Njegov sicer blede suhljati obraz je gorel, njegove brezbarvne oči so žarele. In srečen je bil, tako srečen, da skoraj verjeti ni mogel svoji veliki sreči. Zdelo se mu je, da sanja.

Peljal jo je proti gozdu.

»Tule je stranska pot,« je dejal, »za vetrom je, prijetno se hodi po njej. Nihče naju ne bo motil.«

Pa ni hotela. Šegavo se mu je nasmejala, se ga oklenila in ga obrnila po cesti nazaj proti mestu. Neprestano je govorila, skoraj divje, tja v en dan, o vseh mogočih rečeh, niti za trenutek ni umolknila. Ni mu dala priti do besede.

In vendar bi bil tako rad govoril o svoji ljubezni, o ljubezni, ki se mu je rodila tisto popoldne, ko mu je pela h klavirju in mu s svojo lastno belo roko izročila pločevinasto škatlo. Papirji v njej so bili brezpomembni, pa globoko ga je ganila njena zaupljivost in njegovo občudovanje se je kmalu spremenilo v ljubezen.

In od tistikrat sem je sanjal o njej, o dnevu, ko mu bo še bolj zaupala, ko bo hodil ob njeni strani, sedel ob njej in jej pripovedoval o svoji ljubezni, ko ju nihče ne bo motil. Želel je govoriti

z njo na samem. Pa boječa je bila, ni mu dala prilike. Včasih sta se srečala v mestu, kadar je šla na trg ali pa k svojim tovarišicam na obisk. Parokrat mu je poslala kratko, pa zanj dragoceno obvestilo, da bo šla sama v cerkev in da naj jo čaka.

Pa vkljub temu da se njegova srčna želja ni izpolnila, je preživljal srečne trenutke. Saj njegov poklic ni poznal srca in čuvstev le razum, suhoparne misli in sklepanja. Njegovo dosedanje življenje se mu je zdelo prazno, vsebino je dobilo šele, ko je spoznal Konstanco. Prvikrat v življenju mu je srce burno bilo, mu je kri hitreje plala po žilah, zato je bil že ves srečen, če je le smel biti blizu nje.

Njegova ljubezen do Konstance je rasla z vsakim sestankom. In vrhunec je dosegla, ko mu je tisto jutro poslala glas, da bo šla na sprehod po glavni cesti od gradu pa do razpotja in da naj pride —. Bil je vse premalo izkušen v navadah visokih krogov, da bi bil zasumil v tem vabilu kaj hučega, še na misel mu ni prišlo, da bi se bil čudil takemu povabilu in sestanku plemenite gospodične Plélan s človekom, ki je bil po svojem rojstvu mnogo nižji od nje, in ob uri, v kateri se shaja k večjemu le zaljubljeni parčki. Ljube-

Hmeljarstvo nese, a samo onemu, ki zna kmetijski in hmelj prodajati. Kupite zato knjigo HMEljARSTVO! Slane Din 50, vezane Din 60. Dohaj se v Cirkovski tiskarni v Mariboru.

Zadružna gospodarska banka d. d.

Podružnica Maribor, Aleksandrova cesta št. 6

V lastni, novozgrajeni palači

Pred frančiškansko cerkvijo

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje. -- Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tekočem računu. -- Pooblaščen prodajalec srečk državne razredne loterije.

17¹

Kupčija.

"HORTUS" tvornica konzerv v Zagrebu, Paromlinska cesta

1000—1500 kg brusnic
(Priselberen)

Pismene ali ustmene ponudbe prósimo poslati na tvornico. 962

Paromlin J. ZADRAVEC, SREDIŠČE

tudi svoje prvovrstne mlevske izdelke v zamenjavo za pšenico ter ima tudi stalno v zalogi originalno banatsko moko. Zamenja tudi rž in koruzo najugodnejše. 950

Za 1 vrečo	85 kg	moke	Ogg	138 kg	pšenice
" "	" "	" "	Og	132 "	" "
" "	" "	" "	I	114 "	" "

V „Mali oznanili“ stane vsaka beseda Din 120. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znakah.

Mala oznanila

Upravičljivo odgovarja na vsa vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za 2 Din. za odgovor. UPRAVNIŠTVO

Pljučal Pljučne bolezni ozdravi dr. Pečnik, pljučni zavod (Privat-Lungenheilanstalt), Sečovo, železniška postaja Rogaska Slatina. 918

Podruželske občine pozori Ford omnibus za 12 oseb, jako malo rabljen, v popolnoma dobrem stanju se proda za izredno ugodno ceno Din 18.000.—. Dopise v Avtodelavnico Adamovich, družba z o. z., Maribor, Tržaška cesta 8. 927

Jabolčnik 28. Ia proda A. Usar, Zavrče, železniška postaja Moškanjci. 932

Na celo hrano in stanovanje sprejme tri mlajše dijake, soba separata, električna luč, Ciril Lovce, Maribor, Glavni trg 4. 960

Vzamem na stanovanje dva študenta z vso pošteno oskrbo. Ruška cesta št. 93, Maribor. 961

Učenca za trgovino sprejemem s popolno ali delno oskrbo po dogovoru. Reflektiram le na zdravega in dobro razvitega fanta z dobro šolsko izobrazbo. Oglasi se naj le tisti, ki ima veselje do trgovine in je dober računar. Lastnoročno pisane ponudbe je poslati na: Ivan A. Grosek, Trebnje, Slovenija. 959

Učenec boljših staršev z dobrim šolskim spričevalom se sprejme v manufakturno trgovino. Ponudbe na naslov: Alojz Kostanjčev, Ptuj. 953

Viničarja sprejme s 1. novembrom 1929 stolna nadarbina Krčevina št. 28, s 4 močmi. 912

Sodarskega pomočnika sprejme proti dobri plači, hrani in stanovanju Jožef Ogorevc, sodar v Brežicah. 931

Viničar ali majer, pošten in zanesljiv na dobrem glasu s 4 izvrstnimi delavskimi močmi se sprejme za vlnograd, sadonosnik in gozd v Rušah. Dr. Lorber-jevi nasledniki. 917

Viničar z dobrimi spričevali s 3—4 delavskimi močmi (eno kravo lahko prižene s seboj) se sprejme pri Karlek Karlek, Maribor, Korška cesta 19. 924

Viničar s 4 delavskimi močmi se sprejme. Viničar z lastno živino ima prednost. Vpraša se pri dr. V. Marin, Razlagova ul. 15, Maribor. 955

Majer in viničar, vsaki z 4—5 delavskimi močmi se sprejme. Justin Gustinčič, trg., Maribor, Tatenbahova 14. 922

Gostilno, dobro idočo, 5 minut od kolodvora se proda za 200.000 Din. Naslov v upravi Slov. gospodarja. 912

zen mu je zmedla možgane, druga ni videl v povabilu ko ljubezen —.

Toda doživel je razočaranje. Ni hotela zapustiti glavne ceste. Nista bila sama. Poštni voz je priropotal mimo, ljudi sta srečavala, vse bliže sta prihajala mestu. In vendar je peljala tamle taka prijetna stranska pot v gozd —.

Čas je mineval. Konstanca se je naenkrat silno mudilo domov.

»Dogovorili sva se z Anetto, materino hišno,« je pravila. »Njeni starši stanujejo zunaj Alenčona ob cesti v Plélan. Danes je na obisku pri njih, počakala me bo, skupaj se vrneva v grad. Ne bi rada, da bi naju videla —.«

Detektiv je pol nevoljno pol žalostno vzdihnil in jo spremljal do konca gozda. Kako rad bi bil šel z njo do gradišča. — Pa mu za nobeno ceno ni pustila.

»Anette naju ne sme videti skupaj!« je ponavljala nekam trmasto.

Gospod Fernand si ni upal ugovarjati. Cutil je, da še nima te pravice.

Ločila sta se. In ločitev ga je še huje razočarala ko sestanek sam. Konstanca se je naravnost obupno mudilo, da bi se ga iznebila čimpreje. Hotel jo je prijeti za roko, pa izmaknila mu jo je.

»Anettini ljudje stanujejo tamle za ovinkom,« je pravila s prisiljeno nagajivostjo. »Anette lahko vsak trehutek pride. Videla bi naju!«

Obrnila se je in ga pustila samega na cesti. Žalosten je bil, hrepeneče so zrle njegove oči za njeno vitko postavo, ki je hitela po cesti in kmalu izginila za ostrim ovinkom.

Otožno, bridko je vzdihnil, se obrnil na peti in šel nazaj proti mestu.

4.

Konstanca Plélan je naglo stopala, komaj si je vzela časa, da je parkrat pogledala nazaj, ali gre morebiti detektiv za njo. Pa cesta je bila prazna, nikogar ni bilo videti.

Po nekaj minutah se je ustavila. Močvirnat travnik je ležal ob cesti, blatna pešpot je peljala črez njega in se izgubljala v goščavi. Za hip je omahovala Konstanca, silno je bila razburjena, vsa je trepetala, srce ji je bilo, kri ji je plala po žilah, da jo je omotica prijemala, oči so ji blodile okoli, kot bi iskale pomoči.

Še enkrat je pogledala po cesti nazaj, odkoder je prišla, vsa se je stresla, divje je zakrillala z rokami in odhitela črez mokri travnik v goščavo.

SOCIJALNO VPRAŠANJE

spoznavaj in pomešaj rešiti! Zato si kupi dr. Je-razjevo knjigo: »Socialno vprašanje« za Din 28.— v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

